

Consideratii privind întocmirea amenajamentului pastoral

Legislatia din domeniul pajistilor prevede modul de gestionare a pajistilor, care se stabileste prin amenajamente pastorale, întocmite în concordanta cu obiectivele sociale, economice si cu respectarea dreptului de proprietate asupra pajistilor.

Amenajamentul pastoral reprezinta un îndrumar de lucru adaptat conditiilor locale, pentru valorificarea economica si durabila a pajistilor, astfel încat sa permita mentinerea biodiversitatii, cresterea productivitatii, a capacitatii de regenerare a plantelor, utilizatorii avand obligatia sa gestioneze pajistile conform normelor tehnice prevazute în amenajament.

Conform OUG 34/2013, amenajamentul pastoral cuprinde: actele care stau la baza dreptului de proprietate, inclusiv schita pajistii sau planul cadastral; determinarea suprafetei pajistii cu prezentarea denumirii, suprafetei, vecinatatilor si a hotarelor; descrierea situatiei geografice si topografice a pajistii sau a diferitelor unitati în cazul în care pajistea se compune din mai multe portiuni; descrierea solului pajistii; descrierea florei pajistii; calitatea pajistii; determinarea suprafetelor de pajiste care sunt oprite de la pasunat; perioada de pasunat; capacitatea de pasunat si încarcatura optima; stabilirea cailor de acces; stabilirea surselor si a locurilor de adapat; locurile de adapost pentru animale si oameni; împartirea pajistii pe unitati de exploatare si tarlale pentru diferite specii; lucrarile care se executa în fiecare an pentru întretinerea si cresterea fertilitatii solului; lucrarile de îmbunatatire anuala si pe termen lung; lucrarile tehnice si instalatiile care se utilizeaza, cu indicarea locului de amplasare.

Daca lucrarile cuprinse în primele elemente din amenajament (acte de proprietate, descriere geografica si topografica), pot fi realizate pe baza documentelor si informatiilor existente, activitatile referitoare la descrierea statiunilor si determinarea tipurilor de pajisti si stabilirea tehnologiilor de cultura si exploatare a pajistilor, necesita deplasarea si culegerea de informatii pe teren.

Avand în vedere complexitatea covorului vegetal, functiile si caracteristicile sale, evaluarea acestuia este obligatorie sa fie facuta de catre specialistii în domeniu.

Astfel, pentru determinarea capacitatii de productie este necesara bonitarea vegetatiei si a terenului.

Bonitarea vegetatiei cuprinde calculul Valorii pastorale (V_p) pe baza compozitiei floristice, a gradului de acoperire (%) si a valorii furajere a speciilor (IS), $V_p = (\% \times IS) / 100$. Valoarea pastorală se determina în functie de existenta golurilor în covorul vegetal, a musuroaielor, pietrelor, sau a vegetatiei lemnoase. Fiecarui punct de bonitare îi corespunde o încarcatura de 0,02 UVM/ha. Astfel, daca obtinem $V_p=43$, vom avea o încarcatura de 0,86 UVM/ha.

Pe baza informatiilor culese, specialistii pratotehnicieni vor stabili masurile tehnologice ce vor fi aplicate, corelate cu cerintele de Agro-mediu, evolutia anuala a productivitatii covorului vegetal, directia de evolutie în timp a covorului vegetal.

Pe pajistile aflate sub contract de Agro-mediu (pachetele P1; P2) se vor respecta urmatoarele cerinte: încarcatura va fi cuprinsa între 0,3-1 UVM; nu se vor utiliza fertilizanti chimici, iar fertilizarea se va efectua cu maxim 30 kg/ha N provenit din îngrasaminte organice; lucrarile de întretinere a pajistilor (combaterea vegetatiei ierboasa si lemnoasa nevaloroasa) se va efectua manual; recoltarea fanetelor se va efectua dupa data de 1 iulie, iar P2 impune recoltarea manuala a furajelor; completarea golurilor prin supraînsamantare se va efectua numai cu specii de graminee si leguminoase prezente în covorul vegetal. Responsabilitatea pentru respectarea bunelor conditii agricole si de mediu revine exclusiv utilizatorului.

Se va stabili necesarul zilnic de apa pentru animale si modul de asigurare prin identificarea surselor (masurarea debitului) si amenajarea locurilor de adapat.

Având în vedere valorificarea eficientă a furajului prin păstrarea compoziției floristice, a ratei de creștere a plantelor și asigurarea cerințelor nutriționale a animalelor, pajistile vor fi împartite în unități de exploatare (UEX) și tarlale. Existența unor limite naturale, productivitatea pajistilor și măsurile de îmbunătățire ce se vor aplica, pot da dimensiunea unității de exploatare și a tarlalelor. Numărul de tarlale se va majora cu 1-2, reprezentând tarlalele care se vor îmbunătăți anual prin rotație. Pentru 1 UEX nu se va depăși încărcătura de 100 UVM. Perioada de pasunat este variabilă în funcție de zonă, fiind de minim 90 zile pentru zona montană și de 180 zile pentru zona de câmpie.

Amenajamentul pastoral se va întocmi de către specialiștii în domeniu, pe o perioadă de 10 ani, cuprinzând toate suprafețele de pajisti aflate în proprietatea unităților administrativ-teritoriale, indiferent dacă au fost, sau nu concesionate până în prezent. Data limită de întocmire a amenajamentelor este 1 noiembrie 2014.

Modul de implementare a amenajamentului pastoral se stabilește prin contractul de concesiune sau închiriere, conform prevederilor legale, responsabilitatea pentru gestionarea pajistilor conform normelor tehnice prevăzute în amenajament, cu respectarea bunelor condiții agricole și de mediu revenind exclusiv utilizatorului, iar primăria prin aparatul de specialitate asigură controlul cu privire la respectarea prevederilor contractuale stabilite pentru pajistile concesionate, sau închiriate.